Z. 12—15. A fälschlich एव statt एवं। P प्रिये भञ्ज (die Silben °व मे sind ausgefallen). — Bei B. P und Calc. fehlt मे vor कापा। Calc. भवतीं und zieht es zu साध्यामस. — P schaltet मन्यतः vor साध्य ein. — A und Calc. वनधारा, P वनधार्या, P वनधार्या, P वनधार्या, P वनधार्या, P वनधार्या, P वनधार्या, P वनधार्यां, P वनधार्यां, P वनधार्यां, P वनधार्यां, P वनधार्यां, P वनधार्यां, P वनधार्यां (sic)। P P निःतेप statt वितेप der übrigen. — P उपगच्छामि statt म्रनुगच्छामि der übrigen.

ठवं गते oder इत्यं गते (Çák. 47, 13) «nachdem es so ergangen ist » entspricht ganz dem Deutschen « bei dieser Bewandtniss, unter diesen Umständen, hei so bewandten Umständen » und mit माप « trotz dieser Bewandtniss » oder wie der Scholiast des Wenisanhara erklärt उत्तानातपंथायत्वे अपि। Es beziehen sich diese Worte auf das selbstsüchtige Betragen der Frau Kokila, die des Königs Schmerz nicht beachtet und wie zum Hohne desselben ihrer Lust fröhnt. तद «darum» weist auf den sprichwörtlichen Gedanken «Fremder Schmerz thut nicht weh» zurück. प्रियंव मे मञ्जूस्वना tritt noch als neuer Grund des milden Urtheils hinzu. Weil sie mit der Geliebten seines Herzens die süsse Stimme gemein hat, kann er ihr nicht zürnen. – स्विमास्ता ist hier wie 65, 17 Abschiedsgruss = lebe wohl, vgl. zu 18, 9. — साध्यात im Sinne von সহস্থান befremdet jetzt nicht mehr, s. Böhtlingk zu Çák. 7, 19 und Westergaard Radd. Sscr. u. d. W. Die Mehrzahl steht statt der Einzahl, die hernach auch eintritt (म्रनगच्छामि), vgl. म्रम्माक = मम Hit. 21, 13. वय = म्रव् Çák. d. 51. das. 100, 21. In der zweiten und dritten Person drückt die Mehrzahl Ehrerbietung oder überhaupt Höflichkeit aus z. B. वस = वा 86, 13. भवता = भवतस Hit. 52, 2. भवत्तम = भवान Çak.